

LEIDERSCHAP

Dat hebben jullie zeker. Als het goed genoeg is voor jullie allemaal, is het ook goed genoeg voor ons.

² [Een broeder zegt: “Nu geven ze hun cadeau voor u.”—Red.] Tjonge, dat is lief. Dank u. [Een zuster zegt: “Gewoon een klein cadeautje broeder Branham, de kinderen hebben hun centen en dubbeltjes gespaard. En . . . ? . . .”] Dank je. Dank je, mijn kleine broeder. Dank jullie, kinderen. Ik dank jullie zeer, zeer zeker. En God zegene jullie.

³ Weet je, Jezus zei: “In zoverre u dit aan de minsten van dezen heeft gegeven, heeft u dat aan Mij gedaan.” Zie? Jullie zijn de mannen en vrouwen van morgen, als er een morgen is, zullen jullie daar zijn, God rekent op jullie.

⁴ Dank je wel lieverd. Zal ik het openmaken? Jullie hebben het zo mooi gedaan, het is een beetje moeilijk om . . . o my, het is schattig. Grootvader moet zijn bril pakken, weet je: “Geloof in . . . een korreltje mosterdzaad . . . Boodschap van u . . .”

Is dat niet lief? Zie? O my, my! Ik vind het erg dat jullie me dit geven. “Lieve broeder Branham, o, u bent zo’n goede vriend. We hopen dat u—u gezegend zult zijn met alle dingen die u gevonden heeft. We houden van u; in al dat geluk; en moge, lieve Here Jezus u rijkelijk zegenen.”

O, dat is erg schattig. Dank je lieverd, een ieder van jullie. Dat is heel erg mooi.

[Een broeder zegt: “Broeder Branham, ik geloof dat u het er mee eens zult zijn dat we een goede zondagsschoolleraar hebben.”—Red.]

Dat heeft u zeker. (Houd dit even voor me vast, Billy) Nu, dit is zo, zo mooi gedaan, ik vind het erg om het ongedaan te maken. Erg mooi. Ik wed dat een van de mama’s deze heeft gedaan. Klopt dat? [Broeder Branham opent nog een geschenk—Red.] Huh? Wel, ik moet . . . Het zal er niet uitspringen? O my. O. O my. Dat is erg lief. . . ? . . . die nemen we mee. Leo, ga me afvragen bij welke familie hij hoort. Hij stopt het in elke foto. Dat is heel erg mooi.

Nu, kinderen, dat is de hoorn van overvloed, en ik zal deze meenemen en hem ophangen in ons nieuwe huis. En ik veronderstel dat zolang als—als we een huis hebben, we dit als herinnering zullen hebben aan deze kleine zondagsschool hier in Prescott. Ik dank God, geef dank aan de Here, voor alles; en ik dank God voor zulke fijne kleine jongens en meisjes zoals jullie allemaal zijn. Gewoon om aan me te denken in deze—deze tijd. God zegene jullie allemaal. Heel erg bedankt, ja, het is heel erg mooi. Inspiratie, dat is precies wat we wilden, zoiets. Niet?

[Een broeder spreekt—Red.] Prima.

[Een broer zegt dat het zingen op het laatste moment gepland was.] Dan is het beter.

[Een groep zusters zingt *Down from His glory*.]

O, wat heb ik Hem lief. Hoe aanbid ik Hem!
Mijn adem, mijn zonneschijn, mijn al met al!
De grote Schepper werd mijn Redder,
En al Gods volheid woont in Hem.

[De zusters zingen *Down from His glory* verder. Een broeder leidt *Geloven alleen*—Red.]

. . . geloven alleen,
Alles is mogelijk, geloven alleen;
Geloven alleen, geloven alleen,
Alles is mogelijk, geloven alleen.

Ik geloof dat ik nu wel vier uur kan preken, na al dat. Ik begon te denken dat ik vermoeid raakte. Geen wonder dat jullie kleine meisjes zo goed kunnen zingen, jullie kleine meisjes en kleine jongens; luister hoe jullie grote zusters zingen en jullie moeders, geweldige zangeressen. Dat is erg mooi. Wie is dit kleine meisje dat dat lied leidde, ben jij niet het kleine meisje dat ik daar ontmoette? Je hebt echt een prachtige stem; jullie allemaal. Jullie. . . Ik geloof dat het, het beste gezang dat ik ooit gehoord heb, is hier. Oefenen jullie dat altijd? [Een broeder zegt: “Nee. Zo zingen we.”—Red.] Wel, ik zeg je, jullie—jullie zijn zeker gezegend met echt goed zingen.

⁵ Ik hou van goed zingen. Ik hou gewoon van echt goed zingen. Ik heb altijd gezegd, wanneer ik in de hemel kom, wil ik daar zijn waar ze zingen en luisteren. Ik zou nooit genoeg kunnen krijgen van zingen.

⁶ Weet je, zingen geeft moed. Je weet dat, nietwaar? De soldaten, als ze ten strijde trekken, weet je wat ze doen? Ze spelen muziek en zingen en dergelijke om hen moed te geven. En wanneer wij ten strijde trekken, zingen we en—en het geeft ons moed om door te gaan.

⁷ Ik dank jullie kleine makkers voor dat mooie geschenk. En het is. . . Mevr. Branham en van Rebekkah en Joseph en Sarah en wij allemaal, we danken jullie zeer. Het is moeilijk om te zeggen, hoe die kleine makkers te zeggen: “Nee. Je hebt je centen gespaard. Ik—ik wil het niet aannemen.” Je weet hoe ik me voel, ik wil het niet aannemen. Echter, ik keek hierin en ze hadden een tiendollarbiljet, in deze kaart. Ik dacht: “Kan ik dat nemen?” Ik dacht: “Hoe kan ik dat doen?”

⁸ Maar ik herinner me een klein verhaaltje dat ik je wil laten weten. Op een dag was er een weduwnaar, ze had een stel kinderen, misschien was haar. . . de papa van die kleine kinderen er niet meer. En ze had maar twee centen. En ze kwam op een

keer de straat af. . . En het was tiendengeld, gewoon centen zoals jullie allemaal sparen, en ze gooide het in de schatkist van God. Jezus stond daar en keek naar haar. En ik heb me afgevraagd: “Wat zou ik gedaan hebben als ik daar had gestaan?” Ik zou waarschijnlijk naar haar toe zijn gerend en gezegd hebben: “Nee, nee, zuster, doe dat niet. We—we hebben het niet echt, niet nodig. U heeft het nodig voor die kinderen.” Zie? Nu, ik zou het haar niet hebben laten doen. Maar Jezus liet haar het doen. Zie, Hij liet haar het doen. Waarom? Hij weet dat het zaliger is om te geven dan te ontvangen. Hij wist wat Hij voor haar zou doen, zie.

Dus ik dank jullie kleine makers, met heel mijn hart.

9 Ik wil een ieder van jullie bedanken voor deze fijne tijd van gemeenschap, broeder Leo en Gene. Dit zijn eigenlijk drie dagen van aanbidding geweest, voor mij. Zelfs in de jungle, wanneer ik mezelf probeer te laten gaan en denk dat ik aan het jagen was, kijk ik op de een of andere manier naar jullie en hoor jullie praten. Ik had vanmiddag het voorrecht jullie huizen te bezoeken. Ik heb nog nooit gezien, wandelde binnen in wat ik een dorp zal noemen, ik heb nog nooit zoveel schone, nette huizen en mensen gezien en zoveel respect voor Christus en het Evangelie. Ik—ik heb het nog nooit ergens gezien. En jullie zijn zeker op de juiste weg begonnen, blijf gewoon doorgaan en God zal met jullie zijn. En ik heb een aantal van jullie kunnen zien. Ik zag laatst deze zusters; ik kende ze niet eens, want het enige wat ik kon zien waren hun ogen en neus, vanonder een van die kappen. En nu geloof ik dat ik jullie beter ken, door de hoffelijkheid van broeder Leo en Gene die me hebben meegenomen om jullie huizen te bezoeken, en de handen heb kunnen schudden met de—de kleine kinderen, de profeten en profetessen van het tijdperk dat komen gaat, als er een tijdperk is dat komen gaat.

10 Weet je dat Jezus van kleine kinderen houdt. Weet je, Hij houdt van ze. En er was eens een kleine jongen, Mozes genaamd, we gaan zo dadelijk over hem spreken. En hij was een hele fijne. . . Weet je wat maakte dat, wat hem hielp een fijne jongen te zijn? Hij had een goede moeder om hem op te voeden. Zie, dat is wat. Zij leerde hem over de Here. En jullie kleine jongens en meisjes hebben dezelfde soort moeders om jullie op te voeden, jullie te leren over de Here. Gehoorzaam ze dus.

11 Weet je wat, weet je wat het eerste gebod is in de Bijbel, het eerste gebod met belofte, met een belofte? Misschien een beetje moeilijk voor je om deze geboden te begrijpen. Het eerste gebod is: “Geen andere god te hebben dan Hem.” Maar het grote gebod. . . En het eerste gebod waar een belofte aan verbonden is, zie, is aan de kinderen. Wist je dat? Zie? Hij zei: “Kinderen, gehoorzaam je ouders, dat de dagen op de aarde die de Here uw God u gegeven heeft, verlengd mogen worden.” Om je ouders te gehoorzamen en doen wat je doet, het kan je een langer leven

geven op de aarde, die de Here je gegeven heeft, meer tijd om Hem te dienen.

¹² Ik hoop vandaag dat ik kijk naar een stel predikers en zangers en evangelisten van de dag die komen gaat, als er een dag is na de onze.

¹³ En er is slechts één ding hier, jullie—jullie laten een kerel omkomen met vriendelijkheid. Ik heb gegeten tot ik niet meer eten kon en ik—en ik ben nog nooit zo fijn behandeld. Als ik een engel was geweest, neergelaten uit de hemel, had ik niet beter behandeld kunnen worden. Het enige wat ik tegen jullie kan zeggen is: “Dank je.” En als je in de richting van Tucson bent, zou ik misschien niet in staat zijn je zo goed te behandelen, omdat ik niet weet hoe; ik heb er de manieren niet voor, maar ik zal mijn best doen. Kom gerust.

¹⁴ Broeder en zuster Shantz, ik wil hen zeker bedanken. En ik had het voorrecht om jullie mooie, jonge dochter en zoon vanmiddag te ontmoeten. En—en om zijn huis hier voor ons open te stellen voor aanbidding. Zulke dingen gebeuren er in de tijd van de Bijbel, weet u, dat het Evangelie werd. . . Ik weet dat het heel onbelangrijk klinkt. Wij, we zouden denken dat het niet zo is. Maar dit is gewoon hetzelfde als God. . . voor God, zoals zij in die tijd waren.

¹⁵ Denk eraan, als er nog vele jaren zouden komen, zou men hierop terugkijken en zeggen: “Had ik maar geleefd in de dagen daarginds, in Prescott! Had ik maar geleefd. . .” Zie? Nu, we leven in die dag. Zie? Dan komen we aan het einde van de weg, dan wachten we op onze beloning op de grote Dag.

¹⁶ Nu, we gaan het Woord van God openen en lezen. Maar voor we dat doen, laten we een ogenblik tot Hem spreken.

¹⁷ Dierbare Jezus, ik kan mijn—mijn gevoelens en mijn dankbaarheid jegens broeder Mercier, broeder Goad en al deze fijne mensen en hun kleine kinderen niet uitdrukken, van hoe vriendelijk ze ons behandeld hebben sinds we hier zijn. De vriendelijkheid gaat al onze verwachtingen te boven. En we wisten dat ze lief en aardig waren. Maar we wisten niet dat we op zo'n echte koninklijke wijze behandeld zouden worden. En Here, ik bid dat Uw tegenwoordigheid altijd in dit kamp van mensen zal zijn, dat de Heilige Geest ieder hart hier zal vervullen en dat U hen het eeuwige leven zult geven. En moge we, zoals we vandaag genieten, moge er een eindeloze dag komen dat wanneer we elkaar zullen ontmoeten in de tegenwoordigheid van Hem Die we aanbidden en liefhebben en alle lof geven voor deze dingen. Tot die tijd Here, houd ons trouw aan Hem en aan Zijn Woord. In Jezus' Naam bidden we. Amen.

¹⁸ Nu, ik heb jullie vanmorgen zo lang gehouden, ik zal proberen het vanmiddag heel kort te houden en op een manier

te praten die misschien voor de kleintjes en de ouderen het ook zullen begrijpen.

¹⁹ Ik wil hier een—een Schriftgedeelte lezen, gevonden in het Boek Marcus, en ik wil lezen vanaf het 17e vers van het 10e hoofdstuk van Marcus, een gedeelte.

En toen Hij op weg ging, snelde er iemand naar Hem toe, en knielde neer en vroeg Hem, zeggende: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.

Gij kent de geboden: pleeg geen overspel, pleeg geen moord, steel niet, leg geen vals getuigenis af, bedrieg niemand, toon eerbied voor uw vader en uw moeder.

En Hij antwoordde Hem: Meester, al deze dingen heb ik gedaan, gehoorzaamd, in acht genomen (liever) van mijn jeugd af.

En Jezus keek hem aan en had hem lief, deze jongeman; en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult schatten hebben in de hemel; en kom dan, neem uw kruis op en volg Mij.

En hij werd treurig over dit woord en ging bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.

²⁰ Nu, voor de kinderen, en voor de volwassenen en iedereen, ik wil deze kleine boodschap zo kort maken als ik kan en zo snel als ik kan. En ik wil als tekst nemen “volg Mij” en als onderwerp wil ik nemen: *Leiderschap*. Volgen en iemand om te leiden; *Leiderschap* en “volg Mij.” De jonge, de mensen, de . . .

²¹ Bedenk dat bij de eerste stap die elk van ons ooit maakte, iemand ons leidde. Jullie moeders herinneren je de eerste stappen die junior en het kleine meisje zetten en zij herinneren het zich niet meer. Maar iemand leidde je naar je eerste stap. Ik herinner me Billy Paul toen hij zijn eerste stap zette, Joseph en allen toen ze hun eerste stap zetten.

²² Het is meestal een moeder die een kind naar zijn eerste stap leidt, omdat zij thuis is terwijl de vader weg is om te werken, proberend om de kost te verdienen. Maar, het is, ze zetten hun eerste stap. En 's avonds wanneer ze binnenkomen, de vader, hij zegt altijd. “O, papa,” zei ze, “Johnny en Mary,” de kleine jongen of het meisje, “kan lopen! Kom en kijk!” En slechts één stap, misschien moest moeder vasthouden aan; moest je moeders vinger vasthouden, want je was een beetje zwak en een beetje zijwaarts gedraaid, weet je, en viel je een beetje om. Dus moest je mama's hand vasthouden om je eerste stap te zetten.

23 Nu, iemand hielp je, toen je je eerste stap zette. En je—je laatste stap die je ooit in het leven zult zetten, iemand zal je leiden. Zie, dat is juist. Ik wil dat je dat onthoudt. Je eerste stap heeft iemand je geleid. En je laatste stap zal iemand je leiden.

24 We moeten geleid worden. Weet je, God vergeleek ons met schapen. En wist je dat een schaap zichzelf niet kan leiden? Hij zal afdwalen en verdwalen en hij—hij kan zichzelf gewoon niet leiden. En hij heeft iemand nodig die hem leidt. En soms . . . de herder hoort de schapen te leiden. Nu, dat was toen in de dagen van de Here Jezus, Hij was de goede Herder Die de schapen leidde.

25 Maar vandaag de dag, zie je, leven we in een andere tijd, alles is veranderd en verdraaid. Weet je wat de mens vandaag de dag heeft om schapen te leiden? Een geit. En weet je waar die geit hen heenleidt? Regelrecht naar de slacht. Die kleine schapen weten niet waar ze heengaan, dus gaat de geit naar een—een hok, naar de slachtbank en de schapen weten niet beter dan een leider te volgen, dus het leidt ze regelrecht naar deze slachtbank. En dan springt de geit over het hek en de schapen gaan erbinnen en worden gedood. Zie, de geit, een verkeerde leider.

26 Maar Jezus, de goede Herder Die de schapen leidde, Hij leidde ze naar het Leven en hield hun hand vast. Zie, maar iemand moet de schapen leiden.

27 Het eerste is de vriendelijkheid van de moeder, dan het woord van de vader. Nadat de moeder je je eerste stap laat doen, dan kijk je naar je vader, wij allemaal, voor wijsheid, want hij is het hoofd van het huis. En hij, meestal . . . Niet dat hij slimmer is, maar hij—hij is gewoon tot leider van zijn gezin gesteld, dus wij volgen wat onze papa zegt te doen. Wanneer hij zegt: “Nu, zoon, ik zou graag willen dat je *zus en zus* doet,” dan luisteren we naar hem want het is wijsheid. Maar luister, zie, hij heeft een heleboel geleerd, en wij moeten hem vragen om te zien wat hij geleerd heeft en dan kunnen wij profiteren van zijn, wat hij geleerd heeft. Hij vertelt ons: “Nu ga *dit* niet doen, want ik heb dat gedaan. Mijn vader vertelde me het niet te doen, maar ik deed het en het veroorzaakte dat *dit* me overkwam, iets ergs.” Dus, zie, we zullen . . . Dan zegt hij, papa, ons hoe we moeten doen en wat het juiste is om te doen.

28 Dan, nadat moeder ons leidt, tot een tijd dat we wat wijsheid moeten krijgen om het te begrijpen van papa, dan krijgen we een ander. We krijgen een andere leider, en dat is een lerares, een goede schooljuffrouw. Zij probeert je te onderwijzen en je een opleiding te geven, om je beter te bekwamen in het leven, voor een plaats, een positie, dat je—je je Bijbel kunt lezen en je de liederen kunt lezen en je van God kunt leren en zelf kunt lezen, zie je. En dan nog iets, misschien heb je zaken en schrijft iemand je een brief, mama, papa, iemand schrijft je een brief, je zou hem niet kunnen lezen. Zie? Dus de lerares, zij heeft je

dan, en zij leidt je om—om—om te leren schrijven en te lezen. En het is een goede zaak, een goede lerares, om je goed te onderwijzen. Maar, nu, nadat je dat achter je laat, nadat je de lerares achter je hebt gelaten, de ene leraar na de andere, van een klein eerste leesboek, een kleine eerste klas, verder tot je van de middelbare school afkomt, of naar de universiteit gaat. Dan wanneer je de universiteit verlaat, en dan is de leraar klaar met je te leiden. Zie?

²⁹ Nu, mama heeft je leren lopen, zie. Papa heeft je geleerd hoe je briljant moet zijn en een aardige jongeman en hoe je voor jezelf moet zorgen en hoe je je moet gedragen. De leraar heeft je een opleiding gegeven, hoe je moet lezen en schrijven. Maar nu verlaat je papa, verlaat je mama, en laat je de leraar achter; nu moet iemand je vanaf hier verder brengen. Nu, wie wil je dat je vanaf hier verder neemt? [Een kind zegt: “Jezus.”—Red.] Dat is juist. Jezus om je vanaf daar verder te nemen. Nu, dat is een heel goed antwoord, heel erg goed. Jezus neemt je vanaf daar mee.

³⁰ Nu zie je deze jongeman waar we het over hebben, hij wordt de rijke jongeling genoemd. Nu, deze jongen, hij was behoorlijk goed geleid. Nu, zijn moeder had hem leren lopen. En zie je, hij was nog een jongeman, misschien net van de middelbare school af, en een zeer populaire jongeman. En door goed opgeleid te zijn, misschien liep hij correct enzovoort, hoe zijn moeder het hem geleerd had.

³¹ En hij was ook een—een succesvolle jongeman geweest, want, kijk, hij was al rijk. En hij was nog maar een—een jongeman, misschien achttien jaar oud, net van de middelbare school af, en hij was rijk. Nu, zie je, hij had de juiste soort leraar om hem correct te leren wandelen. En hij had een juist soort leraar, zijn vader; tot zelfs als nog een jonge man en hij was—hij was rijk in geld, hij had veel geld gemaakt. Hij was misschien een echte . . . Hij was een overste, zelfs op die leeftijd, heel succesvol. Zie? En nu, hij had een—een leraar die hem had onderwezen, hem het juiste had onderwezen, hoe hij zou . . . Hij had zijn opleiding.

³² En dan, nóg een leraar die deze jongeman had gehad, en dat hangt af van hoe je bent opgevoed, maar deze jongeman kreeg een religieuze opvoeding thuis.

³³ Nu, sommige kinderen, wist je dat er veel kleine kinderen zijn die thuis geen religieuze opvoeding krijgen? Hun vader en moeder geloven niet in God. En hun vader en moeder drinken, roken, vechten, en lopen weg van elkaar, 's nachts, en dergelijke en koken geen avondeten voor hun kleine jongens en meisjes en dergelijke. Ben je niet blij dat je een echte goede Christelijke vader en moeder hebt? Nu, wanneer jullie kinderen krijgen, willen jullie dan niet precies zo'n vader en moeder zijn zoals jullie vader en moeder zijn? Zie? Nu, maar dat is allemaal goed.

34 Nu, deze jongeman had, en hij had een religieuze opvoeding gehad. Zie, dat was veel meer dan wat sommigen van hen hadden, omdat zij geen religieuze opvoeding hadden. Maar deze jongeman had een religieuze opvoeding gehad omdat, zie, omdat hij zei dat hij zich aan de geboden hield sinds hij een jongen was.

35 Nu, jullie hebben ook allemaal goede godsdienstleraren, ieder van jullie. En jullie kleine tienermeisjes en -jongens, jullie hadden allemaal goede leraren, jullie vader en moeder hier in dit kamp, hebben alles gekregen wat je . . . elke mogelijkheid, waarvan je weet, die mogelijk is, voor jou om een echte goede man en vrouw te worden, een dienaar van God.

36 Want onthoud, op een dag zal je sterven, of anders in de hemel worden opgenomen. En als je sterft voor Zijn komst, zul je als eerste worden opgenomen. Wist je dat? Wist je dat zij die dood zijn . . . Als mama en papa voor jou sterven en Jezus niet in onze generatie komt, weet je dat deze, papa en mama als eerste tevoorschijn zullen komen, verheerlijkt, vóór jou? Zie? De bazuin van God zal klinken en de doden in Christus zullen éerst opstaan, en dán zullen wij die leven en overgebleven zijn mét hen worden opgenomen. We zullen veranderd worden, zó. We moeten onthouden dat dat het belangrijkste is in het leven. Begrijp je het nu? Dat is het belangrijkste in het leven wat we moeten doen, om ons klaar te maken om God te ontmoeten.

37 Nu, alleen religie zal niet werken. Kijk, deze rijke jongeling hier, hij zei: "Goede Meester . . ." Onthoud nu, voordat ik het zeg. Hij werd geleerd juist te wandelen. Hij had een goede opleiding. Hij werd geleerd zaken te doen. En was rijk, en was een heerser, en had religie. Maar hij werd geconfronteerd met een ander probleem, en daarmee worden we allemaal confronteert: eeuwig leven. Religie geeft ons geen eeuwig leven. Religie is een dekmantel, maar het geeft ons geen eeuwig leven. En ondanks dat hij werd onderwezen met de beste leraren die er waren, ontbrak hem nog iets. En de jongeman wist het, want hij zei: "Goede Meester, wat kan ik doen om het eeuwige leven te beërven?"

38 Nu, je, jullie geloven dat Jezus God is, nietwaar? Dus Hij kende de gedachten van de jongeman, dus zei Hij: "Houd u aan de geboden." Hij ging direct terug naar zijn religie om te zien wat hij zou zeggen over zijn religie. Hij zei, nu, met andere woorden: "Houd uw religie."

39 Hij zei: "Ik heb dit gedaan sinds ik een jongen was," kleine jongens zoals jullie. "Mijn mama en papa en mijn priester leerden me religie. Maar ik weet, in mijn religie, dat ik nog steeds geen eeuwig leven heb." Zie?

40 Je kunt goed zijn. Niet stelen. Niet roken. Niet liegen. Niet tegen papa en mama liegen. Vertel die eerste leugen niet, want

als je er eentje vertelt dan is het gemakkelijk om er nog een te vertellen, zie. Maar dat moet je niet doen. Vertel niet de eerste.

41 Wist je dat je lichaam niet gemaakt is om te liegen? Weet je dat ze nu een apparaat hebben dat—dat op je zenuwen komt. Ze kunnen een bandje *hier* om je pols doen en eentje over je hoofd doen en dan kun je daar zeggen, stel je zegt: “Ik—ik—ik heb daarover gelogen, maar ik kan het zo gemakkelijk zeggen dat ze—ze zullen geloven dat ik het de waarheid vertel.” En je kan zeggen. . .

42 Ze zouden zeggen: “Was jij op een bepaalde plaats, zoals bijvoorbeeld: zat jij in die trailer van broeder Shantz terwijl broeder Branham preekte, zondagmiddag op deze dag?”

En jij zegt: “Nee meneer. Ik zat daar niet. Nee meneer.”

43 Weet je wat die leugendetector zal zeggen? “Ja meneer, dat heb je wel. Ja meneer, je zat er wel.”

Je zegt: “Ik zat er niet.”

Hij zal zeggen: “Ja, je zat er wel.”

44 Waarom? Omdat een leugen zo’n verschrikkelijk iets is. Het lichaam werd niet gemaakt om te liegen. En het is zo’n verschrikkelijk iets tot het het hele zenuwstelsel van streek maakt wanneer je liegt. Oef! Als je zo van streek raakt krijg je maagzweren, schimmelgroei, je gaat er dood aan. En dan is een leugen iets slechts, want zie je, je hoort niet te liegen, te stelen, geen van deze dingen te doen.

45 Nu, dus deze jongeman was waarschijnlijk . . . hij had niet gelogen, hij had nooit gestolen en hij was zich ervan bewust dat hij eeuw- . . . eeuwig leven nodig had. Dus zei hij: “Wat kan ik doen om het te krijgen?”

46 En Jezus laat hier nu zien dat religie het niet zal doen. Dus Hij kaatste het meteen naar hem terug en zei: “Hou je aan de geboden.”

47 Hij zei: “Meester, ik heb dit gedaan sinds ik een kleine jongen was, of klein, toen ik nog maar heel klein was, deed ik dit al.” Maar hij wist dat hij geen eeuwig leven had. Dus, Hij zei toen: “Als je het leven binnen wilt gaan, het eeuwige leven, volmaakt wilt zijn, ga dan verkopen wat. . . .”

48 Zie, nu, het is allemaal prima om geld te hebben. Zie, het is allemaal prima om geld te hebben, rijk te zijn. En een heerser te zijn, dat is allemaal prima. Maar het—het is de manier waarop je handelt nadat je dat geworden bent, zie.

49 Hij zei: “Ga en verkoop wat je hebt en geef het aan de armen, die mensen die niets hebben; kom dan, volg Mij, en je zult schatten in de hemel hebben.” Maar de jongeman had zoveel geld dat hij niet wist wat hij ermee moest doen. Nu, zie, hij was erg populair, die jongeman.

50 En hij—hij—hij was goed uitgerust voor het leven, de manier waarop zijn vader en moeder en de priesters en hen allen hem hadden uitgerust, maar toch wist hij dat hem iets ontbrak. Nu spreek ik tegen de volwassenen. Hij, hij wist dat hem iets ontbrak en dat hij het eeuwige leven niet had. Hij wist het. Zie?

51 Religie zal geen eeuwig leven voortbrengen. Vormen, sensatie, je voelt iets; je—je zou bang kunnen worden en iets voelen. Zie? Schreien, dat is prima; juichen, dat is prima; maar dat is het nog steeds niet, zie. Je wordt geconfronteerd met het eeuwige leven.

52 Je zegt: “Wel, ik ben gewoon een trouw Baptist geweest, of Methodist of Presbyteriaan of Pinkstergelovige.” Dat is nog steeds de vraag niet.

53 Deze jongeman was dat ook, hij was onderwezen in de religie van de dag, maar hij had nog steeds geen eeuwig leven, dus hij wilde weten wat te doen. Hij was succesvol hiernaartoe geleid. Maar toen hij ermee geconfronteerd werd, weigerde hij zich te laten begeleiden naar het eeuwige leven, of zich te laten leiden. Zijn andere leiders hadden zo’n grip op hem gekregen, totdat hij het niet wilde loslaten. Zie?

54 Nu, dat is iets zoals wat broeder Branham zegt. Het gaat een beetje te diep voor je, zie.

55 Onderwijs is prima, je moet naar school gaan en leren. Zie, dat is goed, maar dat zal je niet redden. Veel geld hebben, dat is goed, je zou je kinderen kunnen opvoeden, hen goede kleren geven en dergelijke. En zoals papa en mama gewerkt hebben voor jullie allemaal en dergelijke. Dat is goed, maar dat zal je nog steeds niet redden. Zie? Of je zou in een laboratorium kunnen komen en leren hoe je verschillende dingen samen moet voegen of atomen splitsen of wat ze ook doen en—en in een—een raket stappen en—en naar de maan gaan, maar dat zal je niet redden.

56 Je moet één ding onder ogen zien: eeuwig leven; en er is maar één Persoon Die je dat kan geven. Mama kan het je niet geven. Papa kan het je niet geven. Je voorganger kan het je niet geven. Je leider hier kan het je niet geven. Iedereen die eeuwig leven krijgt, moet tot Jezus Christus komen. Hij is de Enige Die dat deel kan geven.

57 Je lerares kan je een opleiding geven, ze kan je onderwijzen; je moet het leren. Je—je moeder kan je leren lopen; je moet leren lopen. Je vader kan je leren hoe je een zakenman moet zijn of wat; je moet dat leren. Maar alleen Jezus kan je eeuwig leven geven. Zie?

58 Je priester, je leider enzovoort kan je je religie onderwijzen, je kunt de Boodschap leren die we proberen te onderwijzen, maar nog, dat zal je geen eeuwig leven geven. Je moet de Persoon Jezus Christus accepteren. Begrijpen jullie dat allemaal? Je moet de Persoon Jezus Christus accepteren om het eeuwige leven te

hebben. Nu, maar soms krijgt ander leiderschap zoveel invloed op ons totdat we niet meer weten wat dan te doen wanneer die—die tijd komt.

⁵⁹ Nu, wat een fatale zaak is het om de leiderschap tot eeuwig leven af te wijzen, want, zie, dat is het leven dat nooit kan eindigen. Nu, de opleiding, dat is prima, dat zal ons hier helpen. Zaken, dat is prima. Geld, dat is prima. Een goede jongen en goed meisje zijn, dat is prima. Maar zie je, als het leven hier afgelopen is, is dat alles. Begrijp je? Begrijpen jullie volwassenen dat? Zie, dat is alles. Maar dan moeten we Jezus Christus aannemen voor het eeuwige leven. Jezus alleen kan je daarheen leiden.

⁶⁰ En hoewel, zie, deze jongeman al deze dingen had bereikt op school en door zijn ouders en alles, hij—verloor hij het grootste ding dat hij had kunnen hebben, de leiding van de Heilige Geest, want Jezus zei: “Kom, volg Mij.”

⁶¹ En jullie meisjes die net van school komen, jullie studeren waarschijnlijk af, sommigen van jullie, binnenkort, en jullie jonge jongens; het grootste leiderschap dat er is, is Jezus Christus, want dat is het leiderschap tot eeuwig leven. Nu, dit leiderschap confronteert ieder mens, ze worden de kans gegeven om te kiezen.

⁶² En dat is één geweldig iets dat we hebben in het leven, is om te kiezen. Eens . . . Weet je, papa en mama, ze kozen om een leuke kleine jongen en meisje te hebben, zoals je—jullie allen zijn.

⁶³ Dan heb je—heb je na een tijdje het recht om te kiezen of je van de leraar wilt leren of niet. De leraar kan je onderwijzen, maar je kunt ook gewoon een—een kleine, stoute jongen zijn, je wilt gewoon niet leren; een kleine, stoute meid die helemaal niet wil luisteren. Zie, je—je hebt een keuze om dat te doen, ook al ben je klein.

En moeder zegt: “Heb je tien op je rapport gekregen?”

“Nee, ik heb hele slechte cijfers.” Zie, nu, je kunt . . .

⁶⁴ Moeder zegt: “Nu, je moet studeren.” En dat moet je dan doen, blijven studeren, zoals moeder het je heeft verteld, zoals papa het je heeft verteld. Zie, je moet studeren.

⁶⁵ Maar je hebt een keuze, je kunt het doen of niet doen. Je kan zeggen: “Ik wil niet.” Zie, je hebt een keuze.

⁶⁶ Na een tijdje heb je de keuze met welk meisje je gaat trouwen, met welke jongen je gaat trouwen.

⁶⁷ Je hebt een keuze, overal in het leven. En dan heb je weer een keuze of je wilt leven na dit leven of gewoon een goed, populair persoon wilt zijn, een filmster of een danser of een of ander.

⁶⁸ En kijk naar die kleine meisjes hier met die mooie stem een poosje geleden, die zongen. Dat kind moest die stem cultiveren en ze zou een operazangeres zijn of een of andere zangeres. Ik

hoor deze kleine jongensstemmen, deze jongens, je zou als een Elvis Presley kunnen zijn, je geboorterecht verkopen. Zie, dat wil je niet. Zie, het is een talent dat God je gegeven heeft, en je moet kiezen voor wie, waar je dat talent voor gaat gebruiken, voor God, of dat je het gaat gebruiken voor de duivel. Zie?

⁶⁹ Broeder Leo hier, jullie broeder, zie, nu, hij had een talent om mensen wat te leiden. Wat gaat hij er nu mee doen? Gaat hij zaken doen en van zichzelf een miljonair maken; of zou hij hierheen komen en een thuis maken waar mensen die samen willen komen en al jullie kleine kinderen halen? Zie, je moet kiezen wat je gaat doen.

⁷⁰ Een ieder van ons moet een keuze maken. En het confronteert ons. Maar we worden allemaal geconfronteerd met dit ene ding: "Wat gaan we doen met het eeuwige leven? Zullen we hierna leven of niet?" Dan moeten we tot Jezus komen om dat te krijgen. De mogelijkheid om te kiezen, dat is één ding dat God ons heeft gegeven. Hij dringt ons niets op. Hij laat ons gewoon onze eigen keuze maken. Dus je moet, niet gedwongen worden, maar gewoon je eigen keuze maken.

⁷¹ Nu, laten we dit nu even volgen, volwassenen en iedereen nu voor enkele minuten, en de kinderen, allen samen. Laten we deze jongeman volgen, en de keuze die hij maakte, en zien waarheen het hem leidde.

⁷² Nu, deze meisjes, met die mooie stemmen, deze jonge jongens. Nu misschien kom je op en zou je een stem hebben om te zingen. Neem nu gewoon dat ene, je zou kunnen, o, je zou het op een dag kunnen nemen: "Ik . . ."

⁷³ Ken je deze jongen genaamd Elvis Presley? Je hebt mijn banden gehoord. Je hebt gehoord hoe, ik degradeer de jongen niet, maar die jongen werd, kreeg de kans die jullie allemaal hebben. Zie, en, wat hij . . . Hij kwam erachter dat hij kon zingen. En kijk wat hij deed, precies hetzelfde wat Judas deed, Judas Iskariot, hij verkocht Jezus. Jezus gaf die jongen die goede stem. En wat doet hij? Draait zich om en verkoopt het aan de duivel. Zie, hij moet aan het einde van de weg komen. Zie? Hij weigerde om met Jezus te wandelen.

⁷⁴ Nu deze jonge kerel, hier deze rijke jonge heerser, hij deed hetzelfde. Laten we hem volgen en zien wat hij deed. Ongetwijfeld, met de geweldige man die hij was, waarschijnlijk een knappe jongeman, donker haar opzij gekamd, mooie kleren. De jongedames dachten: "Tjonge, dat is een knappe jongeman!" O, ze zouden . . . Hij zou misschien naar hen zwaaien en ze zouden met hem terug flirten en zo.

⁷⁵ En hij dacht dat hij een geweldige kerel, persoon was, zie, omdat hij knap was, hij was jong. Hij keek niet verder naar het einde van de weg. Hij keek gewoon hier. "Ik ben jong. Ik ben knap. Ik ben rijk. Ik kan alles kopen wat ik wil. Ik kan deze

meisjes meenemen en tjonge, ze vinden me allemaal leuk. En ze weten dat ik een groot man ben.” En zie, hij had dat allemaal. Hij had de instructies van zijn vader opgevolgd en alles. “En ik ben zeer religieus. Ik ga naar de kerk.” En nu, hij kon dat volgen, zie; heel populair, rijk en beroemd. En, en hij. . .

⁷⁶ Net als vandaag, zoals je de kans zou hebben om een filmster te worden, zie, of zoiets. De meeste jonge kinderen vandaag, als je met ze praat, weten ze meer over deze filmsterren dan ze over Jezus weten. Zie je? En zie, jullie—jullie kinderen leren over Jezus. Waar zij gaan zitten en komt er een of ander stuk op een film of een of ander; zij kennen de acteurs en al hun, alles erover. Ze weten daar meer over dan *Dat*. Vertel je ze over de Bijbel, ze weten niets over de Bijbel. Zie, het is de verkeerde keuze maken. Nu, een of andere zanger die hun door God gegeven talent verkopen voor roem!

⁷⁷ Dan zien we hem aan het einde van zijn leven. Laten we hem wat verder volgen. Weet je wat de Bijbel zegt over deze jonge kerel? Hij werd nog succesvoller. Dus soms betekent succes niet dat je de juiste keuze hebt gemaakt. Weet je wat hij deed? Hij ging uit en had allemaal geweldige tijden en gaf grote feesten en gaf veel geld uit en alles aan de meisjes en alles. En toen trouwde hij en had misschien een gezin. En—en hij—hij groeide gewoon zo veel dat hij nieuwe schuren en dergelijke moest bouwen. En hij zei: “Zie je, ik heb Jezus niet gevolgd en kijk eens wat ik heb!” Zie?

⁷⁸ Dat hoor je mensen weleens zeggen, en dat heb ik: “Wel zie, Hij heeft mij gezegend.” Dat zegt niet alles. Zie?

⁷⁹ En na een tijdje puilden zijn schuren uit tot hij zelfs zei, nou, zelfs: “Ziel, neem je rust. Ik heb zoveel geld en zoveel succes! En ik ben zo’n groot man! Ik behoor tot alle clubs. En ik heb de rijkdom van de wereld in mijn handen. Ik bezit grote sommen land en sommen geld en wel, o, er, iedereen vindt me aardig, dat ik een heel fijn persoon ben.”

⁸⁰ Maar weet je, de Bijbel zei dat God die nacht tegen hem zei: “Ik ga je ziel opeisen.”

⁸¹ Wat gebeurde er toen? Nu was er een bedelaar, een arme oude Christen, die daar bij zijn poort lag. En net toen ze. . .

⁸² In Jeruzalem daarginds, ze—eten ze boven op het huis. En de broodkruimels vallen er zo af en de stukken vlees enzovoort vallen op de vloer als ze ze laten vallen. En ze rapen ze niet op, want alles in Jeruzalem, de oude stad, het—het is. . .

⁸³ Is het in orde om hier een grapje te maken? Ze zijn v-o-b. Weet je wat dat is? Vliegen op het brood, vliegen op de biefstuk, vliegen op de boter, v-o-b, vliegen op alles. Ze komen in de straat, in de goten en alles en vliegen naar binnen en gaan er bovenop zitten.

⁸⁴ Dus, deze mensen daar, ze gaan daar boven op de—het gebouw zitten. En ze eten en dan laten ze *dit* vallen, en dan vegen ze dat weg. En de honden in de straten eten de kruimels. En hij liet deze arme oude Christen daar op straat liggen en slechts de kruimels eten die van zijn bord vielen van zijn bed, of van zijn tafel.

⁸⁵ En toen hij er dan na een poosje kwam, kreeg hij zweren en hij had niets om op zijn zweren te leggen. Zijn naam was Lazarus. En de honden kwamen en likten zijn zweren, zodat hij kon proberen beter te worden.

⁸⁶ Wel, weet je, na een tijdje, deze rijke man, toen, hij zag dat hij geld had om allerlei medicijnen te kopen als hij ziek werd, had allerlei dokters. Maar weet je, soms kunnen dokters ons niet helpen, helpen medicijnen ons niet, kan niets ons helpen; we zijn overgeleverd aan de genade van God. En hij kwam aan het einde van zijn weg; de dokters konden hem niet helpen, en de verpleegsters konden hem niet helpen, en medicijnen konden hem niet helpen, en hij stierf. En toen zijn ziel dan zijn lichaam verliet, zie, liet het al zijn geld, al zijn opleiding, alles wat hij had, al zijn populariteit. Ze gaven hem een grote begrafenis, misschien hingen ze de vlag halfstok en—en de burgemeester van de stad kwam en ze, en de prediker kwam en—en zei: “Onze broeder is nu naar de Glorie gegaan,” en al dat soort dingen.

⁸⁷ Maar de Bijbel zei “dat Hij zijn ogen ophief in de hel, in kweiling, en over die grote kloof daar keek en die bedelaar zag die daar had gelegen aan zijn deur, daar in de hemel. En hij riep: ‘Stuur Lazarus hier naar beneden met een beetje water. Deze vlammen kwellen me.’ Zei: ‘O nee. Zie, je hebt de verkeerde keuze in het leven genomen.’”

⁸⁸ Zie, toen hij aan het einde van de weg kwam, om uit het leven te stappen! Hij had zich laten leiden door religie. Hij had zich laten leiden door opleiding. Hij had zich laten leiden door de invloed van zijn—van zijn succes. Maar zie je, hij had niets om zijn hand vast te houden, die dingen houden daar op. Begrijp je, kleine vriend? Jullie volwassenen wel. Wat ik aan het. . . Zie, hij had niets om hem vast te houden. Zijn geld kon hem niet vasthouden. Zijn vrienden bij de dokters konden hem niet vasthouden. Medicijnen konden hem niet vasthouden. Zijn priester, zijn religie kon hem niet vasthouden. Dus was er slechts één ding voor hem om te doen. Hij had—hij had geweigerd Jezus aan te nemen, eeuwig leven. Dus wat moest hij doen? Neerdalen in de dood, in de hel. Wat een fatale vergissing had die jongeman gemaakt, toen hij weigerde met Jezus te wandelen, door Jezus geleid te worden. Hij weigerde het te doen.

⁸⁹ Zoveel jonge mensen maken die fout vandaag, weigeren zich te laten leiden door de—door de Here Jezus. Nu zien we wat een

fatale zaak het is om het eeuwige leven te weigeren en je te laten leiden door Jezus, een leiderschap, toen Hij zei: “Kom, volg Mij.”

⁹⁰ Zie je wat deze knappe kleine man vanmiddag zei? Wanneer je uit school komt, wanneer je weggaat van, heb je een andere leider nodig, maar laat dat Jezus zijn. En Jezus is de Bijbel. Geloof je dat? Dit is Jezus' leven en Zijn geboden aan ons in lettervorm. Dus we moeten hierin kijken, om te zien. Dit is de blauwdruk. Dit is de kaart, die Hij ons zei te volgen, om—om Hem te ontmoeten, eeuwig leven.

Nu, we komen erachter dat deze jongeman verloren was.

⁹¹ Laten we nu een andere nemen. Zou je willen, zou je tijd hebben om een andere rijke jongeling te nemen, die de juiste zet deed? Zou je dat willen horen? Goed, we zullen het nu proberen. Laten we nu een andere rijke jongeling nemen die met hetzelfde werd geconfronteerd. Nu, we zien waar die jongen heen ging, die een vrij goed leven leidde, maar stierf en verloren was in de hel. En nu gaan we het hier hebben over een andere jongeman die met hetzelfde werd geconfronteerd. Hij was een rijke man, een jonge man, en was een heerser, en, maar hij aanvaardde het leiderschap van Christus; zoals de kleine jongen ons een tijdje geleden vertelde, Die we ons moeten laten leiden. Hij aanvaardde het.

⁹² De Schriftplaats hiervoor is gevonden, als je het wilt opzoeken nadat ik ermee klaar ben, zie, is in Hebreeën het 11e hoofdstuk en het 23e tot het 29e vers. Laat me het gewoon lezen. Is dat in orde? Je hebt toch wel een momentje geduld met me, niet? Je vindt het toch niet erg als ik het niet erg vind, wel? Zie? We zullen dus. . . We zullen dit gewoon lezen, dan zeg je: “Ik hoorde broeder Branham dit uit de Bijbel lezen.” Zie? En je weet dan dat het er staat. Het was niet wat ik zei, het is wat Hij zei. Luister nu hier, van wat de Bijbel hier zei van deze aardige man, zie. Nu, kijk.

Door het geloof werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang door zijn ouders verborgen, omdat zij zagen dat het een heel bijzonder kindje was. En zij waren niet bevreesd voor het bevel van de koning.

Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de dochter van de farao genoemd te worden. (luister)

Hij koos ervoor liever met het volk van God het kwaad te verdragen dan voor een ogenblik het genot van de zonde te verdragen.

Hij beschouwde de smaad van Christus. . .

⁹³ Ver terug in Mozes' tijd was het nog steeds Christus. Zie? Hij is de Enige Die het eeuwige leven heeft. Zie?

94 “Hij beschouwde de smaad,” om een fanatiekeling, heilige roller of zoiets dergelijks genoemd te worden, weet je. Zie?

Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan de schatten van Egypte, want hij had het loon voor ogen.

95 Nou, weet je wat dat betekent? Het betekent dit, dat Mozes geboren werd als een arme jongen, heel arm. Zijn vaders naam was Amram. Zijn moeders naam was Jochebed. En ze waren heel arm maar ze waren Christenen. Ze werkten hard. Ze waren in slavernij. Ze moesten modder stenen maken en dergelijke voor de oude koning. Weet je wat? De dochter van de koning ging op een dag naar de rivier waar moeder. . .

96 Mozes' moeder, Jochebed, hem had meegenomen en hem op een klein vlot zo op de rivier had gezet. En de oude krokodillen hadden alle kleine baby's opgegeten; en ze doodden hen en gooiden ze in de rivier. Maar zij zette hem daar neer. En weet je hoe ze de krokodillen bij hem weg kreeg? Ze maakte deze kleine—kleine ark waar ze hem in stopte, ze maakte het van pek. Weet je wat dat is? Dat is terpentijn. Zou die ouwe krokodil er komen, zeggen: “Hm, een kleine dikke Hebreëer, ik zal hem krijgen!” Hoorde hem zo huilen. Ging daarheen: “Pf! Wat een stank! Bah!” Zie? Zie, de moeder werd geleid hoe ze haar baby moest beschermen. Dus trok hij zich terug, daar wilde hij niets mee te maken hebben.

97 En toen dreef hij wat verder de rivier af. En zijn kleine zusje, genaamd Mirjam, volgde hem de rivier af, en keek wat. . .

98 En toen kwam Farao's dochter eraan en wilde hem pakken, weet je, en ze trok hem eruit. Weet je, alle. . . Weet je, jouw moeder denkt dat jij het mooiste kindje in de wereld bent; zie, dat hoort ze ook. Maar de Bijbel zei dat deze kleine jongen echt mooi was, echt een knappe kleine jongen. En o, hij schreeuwde zo en schopte met zijn kleine voetjes. Hij miste zijn mama, zie. En weet je wat er toen gebeurde? Toen plaatste God in Farao's dochter, de koningsdochter, alle liefde die een moeder voor een kleine baby zou kunnen hebben. Haar hart viel gewoon voor hem. Ze zei: “Dat is mijn baby.”

99 Maar weet je, ze was een jonge vrouw. Zie, in die tijd hadden ze niet van die flessen om de baby's mee te voeden, dus ze moesten een moeder halen die een baby had gehad en die, die zou kunnen voeden.

100 Dus Mirjam was er direct bij, ze zei: “Ik zal de juiste moeder voor je halen.”

“Wel, ga haar maar halen.”

101 Weet je wie Mirjam ging halen? Mozes' eigen moeder. Dat is juist. Ja, ging en haalde. Dat was wijsheid, nietwaar? En dus ging

en haalde Mozes' eigen moeder. En ze zei: "Ik zal de kleine jongen nemen en voor je opvoeden."

¹⁰² Ze zei: "Weet je wat, ik geef je driehonderd dollar per week om die baby op te voeden. En je kunt in het paleis verblijven." Zie je hoe God doet als je Hem vertrouwt, zie, als je zeker bent van het geloof. Die baby was een profeet, zie, en ze wist het.

¹⁰³ Dus ze gingen het paleis binnen en—en ze voedde Mozes op, en de moeder, de eigen moeder, en kreeg driehonderd dollar per week om voor alles te zorgen. Denk daar maar eens aan!

¹⁰⁴ En toen, weet je, na een tijdje, nadat dat een tijdje was doorgegaan, begon Mozes oud genoeg te worden om te lezen en te schrijven. Ze leerde hem lezen en schrijven. En toen vertelde ze hem, zei: "Mozes, je bent als een correct kind geboren. Je vader en ik hebben gebeden. God heeft ons geopenbaard dat je een profeet bent, en je zult een verlosser van het volk zijn in de dagen die komen gaan."

¹⁰⁵ En weet je, toen hij groot werd, wat werd hij toen? Hij werd geadopteerd in de familie van de koning. O my! Hij hoefde niet te . . .

¹⁰⁶ En hij keek naar zijn eigen volk en ze hadden geen kleren. Ze waren Christenen, en ze huilden. En die oude opzichters die hen met zwepen afranselden en het bloed stroomde uit hun rug. Zijn—zijn neven en ooms, z'n papa en mama, allemaal; ze afranselend met zwepen, daar in die modderkuilen. En dus, maar Mozes, die iets heel diep in zijn hart had, hij wist dat ze Gods beloofde volk waren. Hij wist het.

¹⁰⁷ Nu, het volgende wat hij zou gaan doen, was koning worden. Hij zou koning worden over alles, een rijk man, tjonge, al het geld van Egypte. En Egypte beheerste de wereld in die tijd. Maar kijk, de Bijbel zei: "hij beschouwde de smaad," om daar een moddertrapper zo te zijn, een Christen. Als ze de spot met hen dreven en hen uitlachten, hen schopten. Als ze iets terug zeiden, doodden ze hen. Zie? Maar Mozes koos ervoor om met die groep mee te gaan in plaats van de zoon van de koning genoemd te worden.

¹⁰⁸ Kijk daar eens naar! Zie, want hij zag de eindtijd! Zie je die rijke jongeman? Maar hij zag Jezus, zoals wij Hem zien, in een visioen, dat de eindtijd het waard zal zijn. Nu, en hij aanvaardde het leiderschap van Christus, en Mozes beschouwde de smaad als grotere rijkdom.

¹⁰⁹ Weet je, soms als jullie kleine jongens op school zijn, zeggen er kleine jongens slechte woorden en ze willen dat jullie ze ook zeggen. Jullie kleine meisjes; de kleine meisjes zeggen slechte dingen en willen dat jullie ze zeggen. Jij zegt: "Nee. Ik ben een Christen."

¹¹⁰ Ze zeggen: "Ah, jij mietje!" Weet je, praten zo tegen je.

111 Zie, sta op, zeg: “Ik ben blij om dat te zijn.” Zie? Want, zie, dat is wat Mozes deed. Hij beschouwde de smaad van Christus als grotere rijkdom dan alles van Egypte. Nu, laten we hem volgen, geleid door Christus, en zien wat hij deed.

112 Nu, zie, deze jongeman was rijk, de eerste jongeman, maar hij wilde Christus niet. Hij wilde geen volgeling van Jezus zijn. En dus zien we hem zeer populair, misschien een filmster geworden en goed in alles, in al de—de dingen die hij kon doen en alles wat hij wilde. Maar toen hij stierf, had hij niemand om hem te leiden. Dus zijn opleiding, dat was goed, zijn geld, dat was goed, maar toen de dood kwam, was dat alles, hij kon het niet meer gebruiken. Hij kon zijn weg naar de hemel niet kopen. En hij kon niet, door zijn opleiding kon hij niet naar de hemel gaan. Zie?

113 Maar deze jongeman nu, hij had al deze dingen. Hij had ook een opleiding. Hij was slim. Hij ging naar school met zijn . . . Zijn moeder onderwees hem—en hij had een goede opleiding. En hij was heel slim, totdat hij zelfs de Egyptenaren kon onderwijzen. Hij onderwees zijn leraren, zo slim was hij. Kijk hoe slim hij was. Maar weet je wat, boven al die slimheid, boven alles wat hij had, de mogelijkheden die hij had, zei hij nog steeds: “Ik zal het allemaal opgeven om Jezus te volgen.” Weet je wat ze met hem deden? Ze joegen hem weg. Hij werd een—een modderslaaf zoals de rest van hen.

114 Maar op een dag, toen hij een volwassen man geworden was, hoedde hij schapen achteraan in de woestijn. En wat gebeurde er? Kan iemand me vertellen wat er gebeurde? Wat was het? [Een kind zegt: “Er was een Vuur in de struik.”—Red.] Dat klopt, er was een Vuur in de struik en het trok zijn aandacht. Hij draaide zich om. En weet je wat?

115 Jullie zeiden: “Onderwijs de kinderen.” Nu staan de kinderen op en onderwijzen mij. Dus, en deze kleine jongen hier, hij is precies op de—slaait de spijker precies op de kop. Wie is je papa? [Het kind zegt: “Meneer Shantz.”] Meneer Shantz is je papa. Die jongen is onderwezen, nietwaar? Elk van die kleine heldere ogen kijken dezelfde kant op, de een om de ander voor te zijn, zie je.

116 Dus kijk nu, dat deed hij en die—en die—die struik trok hem aan, in vuur en vlam, en hij zei: “Ik zal eens dichterbij gaan om te zien wat het is.”

117 En God zei tegen Mozes: “Doe je schoenen uit, de grond waar je op staat is heilig. Ik heb jou uitgekozen om heen te gaan en Mijn volk te verlossen. Ik geef je macht, je kunt de aarde met plagen slaan, je kunt het water in bloed veranderen, je kunt vlooien en luizen brengen. Niets zal je deren. Ik kies jou.” Waarom? Omdat hij Christus koos. Zie? Jij kiest Christus en Hij kiest jou. Zie? Nu, Hij zei: “Jij koos Mij, en Ik heb jou uitgekozen om daar in Egypte heen te gaan.”

118 En kijk wat hij gedaan heeft. Hij leidde twee miljoen mensen, twee miljoen mensen eruit, zijn volk, en bracht ze in het beloofde land. En nu, hij volgde. We volgen hem helemaal door de woestijn; en jullie kinderen hebben broeder Leo en broeder Gene en jullie papa en mama horen vertellen wat er allemaal in de woestijn heeft plaatsgevonden, hoe hij brood uit de hemel naar beneden liet komen en de hongerige mensen voedde en al deze dingen.

119 En nu ontdekken we dat hij nu een oude man is, hij is heel oud, hij is honderdtwintig jaar oud. En hij is in de woestijn.

120 En de mensen behandelden hem zelfs niet aardig. Zie, soms behandelen mensen die zichzelf Christenen noemen je niet aardig. Maar Jezus behandelt je altijd goed. Zie? Zie? Dus we zien nu dat het volk tegen hem in opstand kwam, maar hij bleef hoe dan ook bij hen. En hij was de leider en hij moest bij hen blijven. En de engelen van de Here spraken met hem. Zou je niet graag willen dat dat met jou gebeurde? Maak dan de juiste keuze en kies voor Jezus en Hij zal het doen.

121 Nu, dan ontdekken we aan het einde van de weg, hij werd heel oud. Hij kon niet meer preken en zijn stem werd zacht. Dus, hij zegende Jozua en ging de heuvel op om te sterven.

122 Weet je wat er gebeurde toen hij stierf? Er, wat, wat gebeurde er? [Een jongen zegt: “Hij stierf en toen wekte Hij hem op uit de dood.”—Red.] Dat klopt precies. Dat klopt precies.

Nu zeg je: “Waar staat dat?”

123 Nu, wacht eens even, de jongen heeft gelijk, zie. Hij werd uit de dood opgewekt. Nu. (Mirjam, ik wist dat je dat wist. Aha. Zie?) Kijk nu. Hij wekte hem op uit de dood. Waarom? Omdat achthonderd jaar later stond hij hier in Palestina nog, samen met zijn Leider, Jezus, die de smaad van Zijn Naam groter achtte dan alle rijkdom van Egypte. Hij beschouwde. . . Zijn Leider stond daar. Weet je, men noemde Hem. . .

124 In de—in de Bijbel, weet je, er was een Rots die met Israël meeging. En toen Mozes klaar was om te sterven, stapte hij op deze Rots. En die Rots was Jezus. Weet je nog toen Jezus sprak en in Johannes het 6e hoofdstuk?

Wel, hij zei: “Onze vaders aten manna in de woestijn!”

125 Zei, zei: “Mijn Vader gaf jullie dat manna.” Hij zei: “Ja, zij aten manna. Dat is juist. En ze zijn allen dood omdat ze niet door wilden gaan, zie.” Zei: “Ze zijn allen dood.” Maar zei: “Ik ben het Brood des Levens dat van God uit de hemel is gekomen.”

126 “Onze vaders dronken uit een Rots. Mozes sloeg de Rots,” en zei, “en de wateren kwamen voort.”

Hij zei: “Ik ben die Rots die bij hem was.”

127 En kijk, toen Mozes stierf, stapte hij op die Rots. Weet je wat er gebeurde? De Bijbel zei dat “engelen” kwamen en hem meenamen.

128 Wat een verschil met die andere jongeman! Die jongeman, zie, toen hij stierf, had hij niemand om hem vast te houden, dus zonk hij gewoon weg door de duisternis de hel in, en daar is hij nu; daar.

129 Toen Mozes dan uit het leven stapte, toen hij ging, had hij een Leider genomen. Zijn moeder leidde hem juist, zijn vader leerde hem juist. En toen hij dan op leeftijd was gekomen, een jongeman, toen zei hij: “Ik zie het eeuwige leven, als ik met deze arme, verwaarloosde mensen mee zal gaan en met hen zal wandelen, want zij zijn Gods volk. Dat hoef ik niet te doen. Ik zou een koning kunnen zijn, maar ik wil geen koning zijn. Ik kan al het geld hebben dat er in Egypte is, want ik zal er eigenaar van zijn. Ik wil het niet. Ik wandel liever met Jezus.” En toen hij dan door het leven wandelde, en toen hij dan uit het leven begon te stappen, was daar zijn Leider om hem bij de hand te nemen.

130 Willen jullie die Leider niet? Willen we niet allemaal die Leider, om hem bij zijn hand vast te houden?

131 Honderden jaren later werd hij gezien met zijn grote Leider. Hij leidde; Hij maakte de—hij maakte de keuze, van zijn jeugd, en daarom hield God hem vast.

132 Weet je wat? De rijke man is in de hel, die ene jonge rijke man die weigerde. Zie, nu bedenk, hij had een opleiding, hij had religie, hij ging naar de kerk, hij was een goed mens, maar hij weigerde Jezus. Zie?

133 En deze jongeman, hij was opgeleid, en hij had religie, maar hij wilde Jezus. Zie, Mozes zou een veel rijker man zijn geweest dan—dan deze jongeman zou zijn geweest, want hij had gewoon wat geld, waarschijnlijk boerderijen en dat soort dingen en misschien politiek enzovoort, maar Mozes zou koning over de aarde worden. En hij liet dat allemaal varen.

134 En weet je wat kinderen? Als er geen Egypte meer is en als er geen schatten meer zijn, zal er nog steeds een Mozes zijn, omdat hij het juiste koos. Zie? Hij koos het juiste om hem te leiden.

135 Wanneer er geen grote piramides meer zijn! Heb je gelezen over de piramides in Egypte? Een dezer dagen zullen ze stof zijn, onder de atoombom. Alle rijkdom van de wereld, mensen zullen het in de lucht gooien en schreeuwen en zeggen dat het in hun vlees is verkankerend, en schreeuwen, en huilen. Zie, het zal voorbijgaan.

136 Maar zij die Jezus aannemen om ze te leiden, zij zullen nooit sterven. Zij hebben het eeuwige leven. Al sterven ze hier op natuurlijke wijze, zal Jezus hen weer opwekken.

137 Je moet een keuze maken. Jouw keuze zal bepalen wat jouw eeuwige bestemming zal zijn. Onthoud dat Jezus aan ieder van ons vraagt: “Volg Mij, als je Leven wilt.” Zie, leiderschap: “Volg Mij. En je zult eeuwig leven hebben.” En ik ben er zeker van, zelfs voor ons volwassenen, dat wij hier ook iets van leren. Als je Leven wilt, moet je het accepteren. Als je religie wilt, dan accepteert je het. Wil je . . . Wat je moet doen, wat je accepteert, dat is wat je krijgt. Maar voor mij, en voor jou, en voor deze kleine kinderen, onthoud dat je een uitnodiging hebt. Jezus zei: “Volg Mij, en heb eeuwig leven.” Dat is wat we willen doen, nietwaar?

138 Nu, hoevelen van jullie willen Jezus werkelijk volgen en zegt er: “Vanaf, vanaf, als ik groot genoeg en oud genoeg ben om mijn keuze te maken en om te doen wat . . . Het kan me niet schelen hoeveel geld ik heb, hoe arm ik ben, hoeveel mensen me uitlachen, of al het andere, ik wil Jezus volgen. Ik wil Mozes’ keuze maken, niet van de rijke jongeman”? Hoevelen willen dat hier nu doen? Nu, wil je het echt doen?

139 Ik wil dat je met me opstaat. Ik wil dat je je linkerhand op je hart legt, en je je rechterhand omhoog houdt. Ik wil dat je nu je ogen sluit en je hoofd buigt en mij gewoon deze woorden nazegt:

140 Lieve Jezus, ik beloof mijn leven aan U. Ik heb deze preek gehoord, waar twee jonge mannen hun keuze maakten. Ik wil niet de weg gaan van de rijke jongeling. Maar ik wil de weg gaan van Mozes. Ik ben nog maar een kind. Leid mij, dierbare Jezus, naar het eeuwige leven. Amen.

Buig nu je hoofd.

141 Dierbare Jezus, op een dag, tijdens Uw pelgrimstocht hier op aarde, brachten ze U zulke kleine kinderen als waar ik vanmiddag tegen gesproken heb. En de discipelen zeiden: “De Meester is te vermoeid. Hij heeft vanmorgen gepreekt. Hij heeft *dit* en *dat* gepreekt en Hij is te vermoeid. Val Hem niet lastig.”

142 Maar Jezus, U zei: “Laat de kleine kinderen tot Mij komen, want uit zodanigen is het Koninkrijk des hemels.”

143 Here God, ontvang vandaag deze kleine jongens en meisjes hier, in deze school van gerechtigheid, hier waar onze broeder zich heeft afgezonderd aan deze kant van de wildernis hier om de families samen te brengen die verlangen zich af te scheiden van de dingen van de wereld om alleen voor U te vertoeven. En nu zijn hun kleintjes hier en kijken naar het leven van hun vader en moeder terwijl we—we zijn voorbeelden in alles wat we doen. O lieve God, Schepper van hemelen en aarde, leid onze voeten Here, dat we niets zullen doen voor deze kleintjes dat een struikelblok op hun weg zou leggen. Want er is gezegd: het zou beter zijn dat we een molensteen om onze nek gebonden hebben en in zee geworpen worden dan een van deze kleinen te krenken. U hebt gezegd: “Hun engelen aanschouwen altijd het aangezicht van

Mijn Vader Die in de hemel is," de grote engel en beschermengel over elk van deze kleine zielen.

¹⁴⁴ Terwijl ze vanmiddag met hun kleine oogjes wijd open zaten te kijken en de vragen beantwoordend en luisterend naar de kleine babyverhalen uit de Bijbel over hoe deze twee jonge mannen hun keuzes maakten, en elk van hen die hun leven aan U opdroeg. O Jehova God, leid hen, bescherm hen. En mogen ze die grote Leidsman vinden, Jezus Christus, Die hen zal leiden wanneer vader en moeder en de leraren met hen klaar zijn. Moge U hen leiden naar het eeuwige leven zoals U bij Mozes deed, zoals hun nederig klein kindergebed tot U ging. Ik geef hen aan U Here, als Uw dienaar, als trofeeën en juwelen voor Uw kroon. Gebruik hen Here, om U te eren op aarde. In Jezus Christus' Naam. Amen.

¹⁴⁵ En jullie kleintjes, kinderen kunnen . . . Nu, voel je je er nu beter over? Weet je, Jezus zal je leiden en voorgaan. Geloof je dat niet? En Jezus gaat jullie kleine jongens maken net zoals Mozes en Mirjam, de profetes en—en de profeet, Hij zal geweldige mensen van jullie maken.

¹⁴⁶ Nu, wij ouderen, die Hem geaccepteerd hebben, willen we ook niet dat Hij ons leidt? Ik wil dat Hij mij voort leidt, mijn voeten plaatst, mijn hand vasthoudt. Zie? En zelfs wanneer ik afdaal naar de rivier, wil ik—ik Zijn hand vasthouden. Dat willen we allemaal, nietwaar?

¹⁴⁷ Dierbare Jezus, leid ons ook, Vader. Nu staan we op het punt om afscheid van elkaar te nemen. Ik moet teruggaan naar Tucson. Ik moet me klaarmaken voor de samenkomsten die komen. God, ik draag deze groep mensen, broeder Leo en broeder Gene en al de volgelingen hier, in Uw handen op, dat U hen zult zegenen en liefhebben, al hun ongerechtigheden zult vergeven, al hun ziekten zult genezen, hen altijd in liefde en gemeenschap zult bewaren en hen zult bemoedigen die—die vermoeid zouden raken. En soms kan Satan langskomen en ervoor zorgen dat ze ontmoedigd raken, maar onthoud: U bent door hetzelfde gegaan, ontmoediging, verlaten door—door mensen van deze aarde en mensen. En soms de allerdierbaarste vrienden, zelfs tot relaties, worden we verlaten. Maar er is Een Die we gekozen hebben, Hij zal ons nooit verlaten of in de steek laten.

¹⁴⁸ Leid ons Here, naar het eeuwige leven. Ik bid dat U zult toestaan dat we nog vele malen mogen samenkomen op aarde en over U mogen spreken en praten. En dan op die grote Dag, wanneer de wereld vergaan is en alle tijd vervaagd is in de eeuwigheid, mogen we elkaar dan ontmoeten in dat grote Koninkrijk als ongebroken gezinnen om hierna voor altijd samen te leven. Sta het toe Here. Tot die tijd, mogen we werken, zwoegen, met al onze kracht, terwijl de zon nog schijnt. Want we vragen het in Jezus' Naam. Amen.

149 God zegene een ieder van jullie. [Lege plek op band—Red.]

Laat Zijn raad u leiden en steunen,

Met Zijn armen u veilig houden;

God zij met u tot ons wederzien!

Nu, tot wederzien! Nu tot weerzien!

Tot we elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten;

Nu, tot wederzien! Nu tot weerzien! (Dank je
broeder.)

God zij met u, nu, tot wederzien.

God zegene jullie allen.

LEIDERSCHAP DUT65-1031A
(Leadership)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmiddag 31 oktober 1965 in de Pine Lawn Trailer Park te Prescott, Arizona, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org